

ΠΑΡΑΜΥΘΙ

ΦΙΛΟΙ ΣΤΟ ΒΥΘΟ

Κάποια μέρα του καλοκαιριού γεννήθηκε στο βυθό της θάλασσας ένας μικρός αστερίας.

Ανοιξε τα ματάκια του και κοίταξε παραξενεμένος γύρω του

- Μμ, τι ωραία που είναι εδώ, φώναξε.

Η μαμά του και ο μπαμπάς του, αστερίες και αυτοί

ήταν πολύ περήφανοι για το μικρό παιδί τους.

Η μαμά του έφυγε, για να βρει τροφή να το ταΐσει, όταν ξαφνικά την περικύκλωσε

μια μεγάλη μαύρη κηλίδα πετρελαίου και τη μόλυνε.

Με μεγάλη δυσκολία γύρισε πίσω και έπεσε άρρωστη βαριά.

Αμέσως φώναξαν τη μεγάλη γιατρό της θάλασσας, τη χελώνα

καρέτα- καρέτα.

Εκείνη αφού εξέτασε προσεκτικά τη μαμά αστερία, είπε:
-Χρειάζεσαι να πάρεις ένα ειδικό φάρμακο, που για να φτιαχτεί
πρέπει να φέρετε ένα μαγικό φύκι και το μαγικό μεγάλο
γαλάζιο μαργαριτάρι
που βρίσκονται στην άκρη του ωκεανού σε μια άγρια
σκοτεινή σπηλιά
και φρουρός στη σπηλιά είναι ένας τρομερός καρχαρίας.

- Δύσκολα πράγματα μας ζητάς, είπε ο μπαμπάς αστερίας.
- Μη στεναχωριέσαι πατέρα θα πάω εγώ, είπε ο μικρός αστερίας.
- Που θα πας, παιδί μου, εσύ που είσαι μικρό και αδύναμο.
- Θα τα καταφέρω, είπε ο μικρός και ξεκίνησε. Περλατούσε, περλατούσε ώσπου κουράστηκε και κάθισε σ' ένα βράχο να ξεκουραστεί.
- Τότε πέρασε από μπροστά του ένας μικρός ξιφίας.
- Τι παράξενη μύτη που έχεις, του είπε ο μικρός αστερίας.
- Ναι αλλά είναι πολύ χρήσιμη, απάντησε ο ξιφίας.

Θέλεις να γίνουμε φίλοι και να εξερευνήσουμε μια σκοτεινή σπηλιά;

Ξέρεις ψάχνω για ένα μαγικό φύκι και το μεγάλο γαλάζιο μαγικό μαργαριτάρι για να γίνουν φάρμακο για την άρρωστη μαμά μου.

-Τρελαίνομαι για περιπέτειες. Πάμε, είπε ο μικρός ξιφίας.

Αφού περπάτησαν πολύ ακόμα έφτασαν έξω από τη φοβερή σπηλιά.

Πώς να πλησιάσουν όμως που στην είσοδο στεκόταν άγρυπνος φρουρός **ένας τρομερός και τεράστιος καρχαρίας;**

-Το βρήκα! Θα ανοίξω μια τρύπα από την άλλη πλευρά και θα μπούμε,

είπε ο μικρός ξιφίας κι έπιασε αμέσως δουλειά.

Σε λίγο η τρύπα ήταν αρκετά μεγάλη κι οι φίλοι χώρεσαν και μπήκαν μέσα.

Πω, πω κρύα που είναι εδώ! είπε ο μικρός ξιφίας.

-Σκοτεινά και τρομακτικά είναι, αλλά εμείς έχουμε ο ένας τον άλλον, δεν πρέπει να φοβόμαστε.

-Να το μεγάλο κοχύλι,

αλλά πως θα πάρουμε το μαργαριτάρι;

-Μόλις ανοίξει το κοχύλι θα ορμήσω και θα το αρπάξω, είπε ο μικρός ξιφίας.

Και έτσι έγινε. Σε λίγο το μαγικό γαλάζιο μαργαριτάρι το κρατούσε στο ξίφος του.

-Μπράβο, φώναξε ο μικρός αστερίας . Είσαι καταπληκτικός.

Αλλά κοίτα και εγώ βρήκα μερικά από τα μαγικά φύκια, πιστεύω να φτάνουν.

Πάμε γρήγορα πίσω για να γίνει καλά η μανούλα μου. Βγήκαν από τη μαγική τρύπα της σπηλιάς και πήραν το δρόμο του γυρισμού.

Ο μικρός αστερίας περπατούσε στο βυθό κι ο μικρός ξιφίας κολυμπούσε από πάνω του.

Όλα πήγαιναν καλά όταν ένας πειρατής που κολυμπούσε δίπλα στο πειρατικό καράβι είδε το μαγικό γαλάζιο μαργαριτάρι στο στόμα του ξιφία.

Ήξερε πως ήταν πολύ σπάνιο και πάρα πολύ ακριβό, δεν ήξερε όμως ότι ήταν και τόσο όμορφο.

-Συναγερμός! φώναξε.

Αμέσως μια ντουζίνα πειρατές έπεσαν με τα σπαθιά τους

στο νερό κι άρχισαν να ξιφομαχούν με το ξιφία.

-Πάρε γρήγορα το μαργαριτάρι και φύγε!

είπε ο μικρός ξιφίας ενώ ξιφομαχούσε με τόσους πειρατές.

Ο μικρός αστερίας έτρεξε όσο πιο γρήγορα μπορούσε και βρήκε το δελφίνι και το παρακάλεσε να ειδοποιήσει τους ξιφίες να βοηθήσουν τον μικρό του φίλο που κινδύνευε.

Αυτοί έτρεξαν αμέσως και μπήκαν στη μάχη διώχνοντας τους πειρατές.

Μετά ο αστερίας πήρε τα μαγικά ελικά στη θαλασσογατρίνα.

Η χελώνα έφτιαξε το φάρμακο, το έδωσε στη μαμά του αστερία και

εκείνη σε λίγο άνοιξε τα μάτια της κι άρχισε σιγά-σιγά να συνέρχεται.

Τότε ο μικρός αστερίας έφυγε γρήγορα να μάθει τι γίνονταν ο φίλος του ο ξιφίας.

Τον βρήκε να κοιμητά χαρούμενος με τους φίλους του, τους άλλους ξιφίες.

αφού είχαν νικήσει τους πειρατές, που το έβαλαν στα πόδια και όπου φύγει-φύγει.

Όλα, λοιπόν είχαν τελειώσει καλά κι η ζωή στο βυθό συνεχίστηκε

με τους φίλους να είναι αγαπημένοι κι αγχώσιτοι για πάντα.